

Πρεμιέρα της Θεατρικής Ομάδας των Κομματικών Οργανώσεων Ν. Ιωνίας του ΚΚΕ

Δεν πληρώνω - δεν πληρώνω του Ντάριο Φο

Το Σάββατο 20 & την Κυριακή 21 Ιουνίου στις 20.00 στον δημοτικό Κινηματογράφο Ν. Ιωνίας «ΑΣΤΕΡΑΣ» (Ασκληπιού 4)

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Η πολυμελής θεατρική ομάδα των Κομματικών Οργανώσεων Ν. Ιωνίας του ΚΚΕ στην Ν. Ιωνία συστήνεται στο λαό και την νεολαία της πόλης μας, πραγματοποιώντας την πρεμιέρα της με την εμβληματική και άκρως επίκαιρη κωμωδία του Ντάριο Φο, το «Δεν πληρώνω - δεν πληρώνω», με διπλή παράσταση το Σαββατοκύριακο 20&21 Ιουνίου στις 20.00 στον δημοτικό κινηματογράφο Ν. Ιωνίας «ΑΣΤΕΡΑΣ».

Στο «Δεν πληρώνω! Δεν πληρώνω!» ο Ντάριο Φο μας μιλά για την επανάσταση των απλών ανθρώπων, των εργατών, όταν η ακρίβεια έχει φτάσει στο απροχώρητο, όταν μαζικές απολύσεις ή μειώσεις ωραρίου και αμοιβών έχουν γίνει καθημερινές και η ζωή έχει γίνει δυσκολότερη από ποτέ.

Έτσι λοιπόν οι ήρωες του έργου, δεν το βάζουν κάτω, υψώνουν το ανάστημα και τη φωνή τους, λέγοντας: «Ακριβαίνετε εσείς τα πράγματα; Ε, κι εμείς, λοιπόν, δεν τα πληρώνουμε, τα "απαλλοτριώνουμε". Μας κάνετε τη ζωή μας δυσβάσταχτη; Σας κάνουμε τη δική σας δύσκολη». Αυτό αλλά και τα άλλα έργα του Φο (όπως «Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού») προκάλεσαν πολύ την εξουσία. Εκδιώχθηκε μαζί με τη γυναίκα του και συνδημιουργό του, Φράνκα Ράμε, από την τηλεόραση, έβαλαν βόμβες στα θέατρά τους, έκαψαν τους τόπους που θα δούλευαν, άσκησαν ακόμη και σωματική βία. Τον Σεπτέμβρη όμως του 1997, το παιδί της οικογένειας που πήρε μέρος στον αντιφασιστικό αγώνα και βοήθησε τον πατέρα του να φυγαδεύει πρόσφυγες και στρατιώτες των Συμμάχων στην Ελβετία, παίρνει το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας, από τη Σουηδική Ακαδημία και δε σταματά μέχρι το τέλος να πιστεύει πως «ο αγώνας χρειάζεται πίστη σε αξίες. Πως οι αξίες ούτε αγοράζονται ούτε πουλιούνται. Κατακτούνται και επιβάλλονται μόνο όταν υπάρχει αξιοπρέπεια και ειλικρίνεια...».

Άλλωστε ο Φο δεν σταμάτησε ποτέ να υποστηρίζει ότι «ο ουσιαστικότερος λόγος ύπαρξης του Θεάτρου είναι να βοηθάει τον άνθρωπο να σκέφτεται κι όχι να χωνεύει και να γαργαλιέται. Να σαρκάζει, όχι να χασμουριέται. Να κινείται, όχι να αναπαύεται. Να διαλέγει κι όχι να υποτάσσεται. Να γίνεται τολμηρότερος, σωστότερος, καλύτερος».

Ιδιαίτερα για το αριστούργημα του «Δεν πληρώνω! Δεν πληρώνω!» σημείωνε: «Πιστεύοντας πως με το γέλιο, τη σκληρή σάτιρα, πετυχαίνουμε τη μεγαλύτερη έκφραση αμφιβολίας και αμφισβήτησης, γράψαμε μια φάρσα. Αυτό το είδος φάρσας είναι μια θεατρική φόρμα που επινόησε ο ίδιος ο λαός, για να χτυπήσει ανελέητα, με γλώσσα τσουχτερή, αιώνες τώρα, τα στραβά μάτια της εξουσίας ή τα σάπια προϊόντα της κοινωνίας». Γι' αυτό και το έργο του χαρακτηρίστηκε ως «μια μαστιγωτική, τραγικής υφής καταγγελία των συνθηκών ζωής της καπιταλιστικής κοινωνίας. Ως ένα ρωμαλέο, καθαρά και άμεσα προσδευτικό, λαϊκό και αγωνιστικό θέατρο».

Από το 1952, ο Ντάριο Φο, μαζί με τη γυναίκα του ηθοποιό Φράνκα Ράμε, γράφει, σκηνοθετεί και ερμηνεύει, στο δικό του θέατρο και την τηλεόραση αμέτρητα θεατρικά έργα και μικρά σατιρικά κείμενα. Το 1962 το έργο τους για τον Χριστόφορο Κολόμβο ενοχλεί ακροδεξιές ομάδες και προκαλεί βίαιες επιθέσεις. Το 1973, παρουσίασαν το έργο τους «Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού», με τεράστια επιτυχία, στο Μιλάνο και σε ολόκληρη την Ιταλία, βασισμένο στα πραγματικά γεγονότα της υποτιθέμενης «αυτοκτονίας» (εκπαραθύρωσης από τη γενική αστυνομική διεύθυνση στο Μιλάνο)

του Πινέλι. Ένα βράδυ, μετά την παράσταση, η Φράνκα Ράμε, βγαίνοντας από το θέατρο έπεσε θύμα απαγωγής και βιασμού από μια ομάδα νεοφασιστών. Την ίδια περίοδο, ο Ντάριο Φο εξέφρασε και την αλληλεγγύη του στον ελληνικό λαό που πάλευε ενάντια στη χούντα. Επί πολύ ήταν «ανεπιθύμητος» σε πολλές χώρες και οι ΗΠΑ για χρόνια δεν του επέτρεπαν την είσοδο.

«Σήμερα» - έλεγε ο Φο - «πρέπει να εκμεταλλευτούμε το γεγονός ότι εμείς οι άλλοι, οι θεατράνθρωποι, οι διανοούμενοι, οι ηθοποιοί, έχουμε το δικαίωμα του λόγου και τη δυνατότητα να ενημερώνουμε τους νέους. Έχουμε το χρέος να αφηγούμαστε τη ζωή. Γιατί αυτό που μου προξενεί τη μεγαλύτερη εντύπωση είναι η βαθιά άγνοια που επικρατεί. Ιδιαίτερα οι νέοι δεν έχουν ιδέα για το τι συμβαίνει, για τις φρικαλεότητες που διαπράττονται στο όνομα του κρατικού συμφέροντος».

Με την θεατρική παράσταση που ανεβάζει το ΚΚΕ στην Νέα Ιωνία, τιμά τους εργάτες, τον απλό λαό που σήμερα δίνουν τη μάχη κόντρα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τα επιχειρηματικά «κοράκια». Κόντρα σε αυτούς που ακριβαίνουν το κόστος της ζωής μας για να φτηνύνουν την ίδια τη ζωή. **Όμως δεν θα τους περάσει.** Θα νικήσει ο εργαζόμενος άνθρωπος. Αυτό τελικά είναι και το βαθύτερο μήνυμα του έργου.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.